

Bemærkninger til forslaget

»...EF-retten – rimeligt nok – gør krav på at have forrang frem for national ret på de områder, hvor EF har lov til at lovgive. Og det er altså langt fra alle områder af EF-landenes liv.

Domstolene i EF-landene har efterhånden bøjet sig for den oprindelige af EF-Domstolen fastlagte holdning, hvorefter EF-retten har forrang frem for national ret, ja, sågar også national ret på grundlovsplan. EF-rettens forrang er nødvendig for at opretholde EF's retssystem som et fælles retssystem, der ikke kan brydes af nationale love og i princippet heller ikke af nationale forfatninger« – skrev kontorchef i Håndværksrådet og unionstilhænger, Peter L. Vesterdorf i Politiken den 12. maj 1993 forud for den sidste folkeafstemning om Maastricht-Traktaten 18. maj 1993.

Han tager derefter forbehold over for de praktiske konsekvenser af denne forrang for EF-retten ved at sige, det i praksis er sjældent forekommende.

Men i takt med EU's udvikling og udbygning vokser sandsynligheden for, at EF-retten vil komme i anvendelse i et stigende antal tilfælde. Denne konsekvens er aldrig blevet erkendt i den hjemlige debat, og den har absolut ikke opbakning i den danske befolkning. Flertallet af danskere er tilhængere af internationalt samarbejde på så mange områder som mu-

ligt; men det underordningsprincip, som EF-retten indeholder over for dansk lovgivning og grundloven, er intet mindre end en bombe under det danske retssystem.

EF-Domstolen har generelt den holdning – ligesom i forhold til diskussionen om det indre marked kontra miljøhensyn – at den ser på, hvad der gavner en positiv udvikling af Unionen som sådan. EF-Domstolens dommere har »...med næsten usvigelig sikkerhed givet prioritet til de løsninger, som de fandt tjente integrationen bedst...«, som det bliver formuleret af Maastricht-tilhænger og EU-specialisten Hjalte Rasmussen.

En fortsat udvikling af dette system er farligt for det danske politiske system og samfundet som sådan. Og med de signaler, der i denne tid udgår fra Europa-Parlamentet og den nye Kommission – herunder overførsel af retspolitikken fra søjle 3 til søjle 1 – vil en farlig udvikling accelerere.

Forslagsstillerne opfordrer derfor regeringen til at sætte al kraft ind på at ændre rangforholdet mellem dansk ret og EF-retten via en ændring i Maastricht-Traktaten, så det klart vil fremgå af denne, at den nationale lovgivning og den nationale forfatning til enhver tid står over de love og vedtægter, som er gældende i EU.